

[Gregersen.]

ordning i Byerne, saadan som de har ønsket det, nu ogsaa paatvinger Landbefolkningen en Skoleordning, som man ikke har haft Bud efter, at de blander sig, om jeg saa maa sige, i et Forhold, som dog maa vedrøre Landbefolkningen og ikke Bybefolkningen.

Jeg var ikke skrappere ved denne Lejlighed end før, i hvert Fald var jeg det ikke over for Ministeren. Tværtimod, jeg tror ikke, Ministeren har Ansvar for, at Loven er kommet til at se saadan ud. Det gav jeg ogsaa Udtryk for, og jeg har anerkendt den vanskelige Stilling, Det radikale Parti har i denne Regeringsdannelse. Jeg anførte oven i Købet til Bekræftelse det ærede Medlem Hr. Ragers Ord fra forleden, at man maatte tage Hensyn over for det store Parti, hvis ikke Regeringen skulde sprænges. Det er klart, og det har jeg ogsaa givet Udtryk for, at det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen har Ret i, at den underste Sten, i dette Tilfælde Det radikale Parti, har malet med. Det har jeg indrømmet over for Ministeren og sagt, at jeg langt hellere tager hans Forslag end det, Borgbjerg har forelagt, og jeg tror ikke paa, at Ministeren, hvis han stod ene, vilde have fremlagt et Lovforslag som dette, der paa afgørende Punkter bryder med Forældrenes Ret og med det kommunale Selvstyre.

Ministerens udtalte, at han ønskede ikke et Paabud om Centralisering af Skolen herindefra, men han erkendte alligevel i Løbet af sin Tale, at dette Lovforslag vilde lægge et økonomisk Pres paa Kommunerne, saa han ventede, at der netop vilde blive oprettet større Centralskoler, navnlig fordi det vilde blive billigere. Det er Retningen, det er det, vi kan vente af denne nye Skolelov.

Saa bebrejder Ministeren mig, at jeg ikke har sagt, hvad jeg selv vilde, men det er jo ikke saa nemt, naar man faar Betænkningen en Fredag Aften, og Lovforslaget saa skal behandles her en Mandag.

Jeg vil sige til Ministeren, at jeg tror, det havde været muligt i Fjor at opnaa det Fællesskab, den brede Basis, som Ministeren har ønsket. Der var, saa vidt jeg ved, kun 240 Timer imellem Ministeren og Venstre i Fjor, og saa blev Forhandlingerne pludselig afbrudt. Jeg ved ikke, om der er kludret fra Ministerens Side, eller man, som jeg antydede, fra Socialdemokratiets Side har været bange for, at man havde strakt sig for vidt, og derfor, da Lovforslaget nu blev fremsat i Aar, i Stedet for yderligere at slaa af har lagt 240 Timer til. Jeg kan sige, at hvis Ministeren var gaaet ned til disse 6 000 Timer, som jo i det væsentlige

er det, vi har i Øjeblikket, naar Haandgering og Gymnastik lægges til, vil jeg ikke anse det for usandsynligt, at Retsforbundet havde givet Lovforslaget sin Tilslutning. Derfor maa jeg formene, at de to Partier ikke virkelig har ønsket det, som de har givet saa stærkt Udtryk for, nemlig at det blev en Lov, der kom til at gaa ud i Livet med praktisk talt hele Rigsdagens Tilslutning.

Jeg skal sige, at vi agter ikke at blande os i Regeringens Ændringsforslag, heller ikke i de Konservatives, men at vi vil stemme for Venstres og ved tredie Behandling stemmer imod Regeringens Forslag.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Den ærede sidste Taler var jo for saa vidt beskeden i sine Krav; for ham staar og falder det hele nu med, om det Timetal, der fastsættes, er 6 240 eller 6 480. (Gregersen: Nej, 6 000!). Det ærede Medlem sagde, at hvis det Forslag, jeg havde stillet i Fjor, var blevet fremsat igen i Aar med de 6 240, vilde jeg have kunnet regne med, at Retsforbundet vilde stemme for det. Jeg er tilfreds med, at man nu erklærer, at der ikke er andet mellem end et Timetal, som ingen af de Partier, der har drøftet disse Ting, har regnet med, at det var muligt at holde sig paa, hvis man i en ny Skoleordning overhovedet skulde have nye Ting ind. Det er udtrykt baade i Venstres og i de Konservatives Ændringsforslag, at de 6 000 Timer, som man stiller op, er forbeholdt de Fag i Skolen, som findes nu, og der er vist ingen, der tror paa, at en Skole — Ordningen skal jo ikke gennemføres i Dag eller i Morgen, men i Løbet af 10 Aar — ikke inden for det Tidsrum vilde tage de Spørgsmaal op som Fag, der er foreslaaet baade fra Venstre og Konservative, og saa vilde man komme op paa mindst det Timetal, som jeg ogsaa har foreslaaet. Det kan ikke være et principielt Standpunkt at staa paa at sige, at det er afgørende for Tilslutningen, om Timetallet er fastslaaet som af os eller som af de to Partier, hvad der praktisk talt vil give samme Resultat.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby spurgte, om man i al Almindelighed kunde sige, at Biskoppen ikke havde nogen Tilsynsret i Skolen mere; det ærede Medlem fremførte, at det ikke stod noget Sted, at det var forbudt Biskoppen at komme i Skolerne. Jeg tror dog, det forholder sig paa den Maade, at naar vi til Erstatning for det Tilsyn, man i Forvejen havde, hvoraf Biskoppens Tilsyn gik ind som et Led, nu bygger et Tilsyn op, hvor Sognepræsten har